

AUTONOMIA

Az előfizetési pénzek
 s a lap kezelését illető minden tárgyak a szerkesztőséghez (Lakatos utca 1 sz. a. I emeleten) intézendők.
 Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Pénz	Árn
72	5
10	7
4	2
19	5
15	10
17	17
4	5
1	5
36	73
11	12
5	6
49	50
12	15
15	17
59.75	60.-
64.25	64.50
68.15	68.15
120.75	121.-
90.70	90.80
162	162.50
723.	724
279.10	279.21
820.	821.-
311.	311.-
159.	159.-
102.19	102.-
122.	122.-
161.	161.-
227.90	227.90
217.	217.-
49.35	49.35
5.86	5.86
9.92	9.92
121.50	121.50
51.	51.-

Előfizetési árak:
 egész évre 20 frt., félévre 10 frt.
 negyedévre 5 frt.

Beiktatás díj: 6-hasábos petit sor
 5 kr.; bélyegdíj minden beiktatásért
 30 kr.

A „nyiltér”-ben 4-hasábos petit sor
 20 kr.

Kérjük azon igen tisztelt előfizetőiket, kik még a múlt évről, vagy a most lefolyt évnegyedről hátralékban vannak, illetéküket szerkesztőségünknek megküldeni sziveskedjenek.

A szerkesztőség.

Pest, május 22.

Az elmúlt év őszi napjaiban tüzetes és részletes fejtegetés alá vettük a kath. journalistikának feladatát a beállott legújabb egyházi állapotokkal szemben.

Körvonaloztuk a határokat, kijelöltük a tét, melyen az egységes cél felhalálható.

Helyt engedve, sőt elfogadva az „in dubiis“ szabad eltéréseket, különböző árnyalatokat, rámutattunk az irányra, melyen egymás mellett, békével és a közös hasznával fejlesztheti tevékenységét a szabadelvű és conservatív árnyalat, a nélkül, hogy „in necessariis“ az egységet kockáztatná.

Lapunk, az „Autonomia“ következetes kitartással foglalta el a szabadelvű tétet a kath. világi kérdések vitatásában, a kath. világiak és papság közös álláspontját, közös érdekét az autonomikus fejleményekben.

Erre valánk és vagyunk utalva az adott állapotok, s az egyházzal való érdekei által.

Polemikák nélkül folytathattuk volna pályánkat, ha a „Magyar Állam“ szintén felfogja józan hivatását, megférti akart volna azon körben, melyet betöltöni hivatása. Ha kerülve a merev szélsőségeket, több tapintattal és mérséklettel áll azon állásponton, melyen a magyar kath. főpapság specifikus egyházi és társadalmi érdekeit és irányzatát képviselni, azok iránt bizalmat kelteni, az egyházi törvényes hatóság intencióit, elveit népszerűsíteni tudta és akarta volna.

Mintán pedig az autonomia kérdése nem az egyes elkülönített osztályok ügye az egyházban, igen természetes, hogy azon közlöny, mely a főpapság anyagi támogatásának köszöni létét, csak úgy lehet jóakaró és haladatos barátja a főpapságnak, ha előtte nem titkolja el a kedvetlen viszonyokat, ha nem zárja el hasábjait a közvélemény ismertetésétől, ha nem a kanonoknál kezdve számítani a papot s a bárónál az embert, tisztelni és figyelembe venni tudja az egyszerű szerzetes és szegény sorsu alpap érzelését, valamint a demokrat világinak gondolkodásmódját!

Ilykép azon eredményre jutott a „Magyar Állam“, hogy szava hitelvesztett, szerepe anomal, modora az összes napi sajtó guanytárgya, és hatása végeredményben épen ellenkezője lett annak, a mire számítva volt.

Szélesebbre vajtá az árkot a felsőpapság és világi intelligencia között; emelte a skepsist, fokozta a bizalmatlanságot a püspöki kar jó szándéka iránt, lehítte az autonomia sikerébe vetett reményeket. elnyomására tört a alpapságnak.

E mellett utjai és fegyvere sem erkölcsösek, sem igazságosak.

Kifogyhatlanul izgat felülről lefelé, s mérgesíteni igyekszik a felsőpapságot a szabadelvűbb és korszerűbb dolgok iránt, s midőn bennünket arról vádol, hogy az alsó rétegekben izgatunk, csak azért teszi, hogy a felsőbb körök ismert gyöngeségeit és bizalmatlanságát, saját előnyére kizsákmányolja.

„Az „Autonomia“ izgatja az alpapságot és világiakat a főpapság ellen,“ mondja minduntalan a „Magyar Állam.“

És ugyanez, jól számított fogással izgatja a „Magyar Állam“ a főpapságot az alsópapság és világiak ellen.

Eunyire jutánk! Higgadt, tárgyilagos eszmeceperét aranyért sem hallasz. Ész, érv, gondolat sehol, csak vád, guny, rágalom!

A szentatyák irodalma mint megfertőzött templom bezáródott e kath. írók előtt, az evangélium szellem sirva költözött el jobb hazába. Az egész történelemben eddig hallatlan állapotra jutánk. A keresztény egyházért pogány irodalommal küzdünk!

Hova fog mindez vezetni? Hol rejlik a baj gyögyesere?

Politikában pártok győzelmé ad kormány-

formát, uralmat, rendszert, békét. Az autonomia-ban osztályok vagy pártok győzelmé az autonomia bukását, meghasonlást, belzavart idézne elő. Itt csak az autonomia maga lehet cél és eredmény.

Mindez pedig csak a közvetített közélet által érhető el.

A „Magyar Állam“ autonomiaja nem kell a világiak legnagyobb részének, nem kell az alpapság tekintélyes, többségének.

Vajjon azonos törekvése van a főpapságnak nevezett lappal?

Nem hisszük, sőt tagadjuk.

És épen azért a közvetítés egyedülilletékes tényezőit a magas főpapságban keressük, annak korszerű gondolkodásmódjában és lelkes érzelésében.

És ez alapon bizalomra szólítjuk a katolikusokat nemes főpásztoraink szándéka és törekvése iránt, a „Magyar Állam“ ellenkező és reactionarius magatartásának dacára.

Csüggedni nem tudó hitre lelkesítjük az alpapságot a Gondviselés útjainak sikerében, s az egyház isteni küldetésének az idő szükségével növekedő győzelmében.

A főpapság ott fog állani a vallás szent érdekében vitt e békés forradalom élén, erényének és nagyságának hatalmával magához hódítva mindent.

De az ügy sikere viszont követeli, hogy a nagy munkában egy vizsara ne hagyassék, hanem oldala körül csoportosulva azt buzdítsa és támogassa a katolikusok szabadelvű értelmisége!

Lapszemle.

A „Bihar“ f. hó 20 ki számában „Egy pár szó a kath. autonomia tárgyában“ felírással egy terjedelmes cikket hozott Gyálóky Antal. Nemi kihagyással átveszünk azt. Közvetlenül Gyálóky Antal a Bihar megjelentélligentijának egyik kiváló és befolyásos tagja; népszerűsége szavainak kettős súlyt kölcsönöz. Sorailból, a kath. világiak nagy többségének nézete, érzellete szól, s a nélkül, hogy egyes tételeiben osztoznánk, kénytelenek vagyunk bevallani, hogy sok tekintetben megfontolásra méltó dolgokat ír.

Annál kötelességszerűbb tehát reánk nézve minden a kath. autonomia ügyében feltűnő nyilatkozat, mivel azok mindegyikéből a közvélemény egy-egy szikrája ragyog felénk, kell, hogy a kath. papság ismerje és tudja a hangulatot, mely a világi kath. értelmiség többségénél uralg.

Látunk kell, hogy nem minden arany a mi fénylik, s hogy a kath. ügyek jelen stadiuma nem oly rózsaszín, mint azt némely álbarátok hirdetik, s hogy jobb lenne azoknak, ki a befolyásos egyházi körökhöz közel állanak, figyelmeztetni a főpapságot a dolgok való állására, mint szinlett mosolylyal áltatni, félrevezetett jó akaratukat. Nehéz napokban legtöbbet ártnak a hatalom embereinek a hízlezők!...

De lássák a „Bihar“ édekkelt cikkeit: „Egy pár szó a katolikus autonomia tárgyában.“ Mai nap a legköznyösebb hidegséggel több oldalról hallottam felelőtleníni, hogy a nagyváradi 1. sz. egyházmegyei esperesek berendelve lettek s a bekövetkezendő választásokra vonatkozólag utasításokkal láttak volna el.

Meglepett ezen előttem — kit érdekel — fontos ügybeni eljárás iránt tanusított azon hideg közönyösség, melylyel az elmondott; s az ezt követő kommentározás nyomán a kételyt hangosan kifejező bizalmatlanság, — mintha játéknak, külső forraságnak tekintենék az egész, mit igazol azon meggyőződés szállte határozott kijelentés, hogy ők oda szeretnének hatni, miszerént a szavazók legnagyobb része a szavazástól visszavonuljon, nehogy azok használhassák fel a szavazókat, kik különben az egész dolgot illusiuriusnak tartják.

Nem tudom, való e ezen állítás? kutatni nem akarom, — ha igaz, az óhajtott, de így érdektelenné tett autonomia kárára az eljárásnak őszintelenségét látom benne.

Ha nem igaz, akkor az egybeállítás s resziut az illetők túlszámított befolyása miatt már előzményében az ügy iránt a bizalmatlanság kifejezésének tekintem.

S bevallom, bárha ezen elaboratum készítői mind katolikusok valának, valamint én is, s mind egyenként fántoríthatlan napszámosai az igazi autonomiaknak a minden oldalról mindinkább nyilatkozó bizalmatlanságot a választás körüli eljárásból következtetjük.

S akárhogy kívántunk oly passusf keresni az egybeütendő értekezlet választása iránt már megállapított szabályokban, melyből elvitázhatalan be lehessen látni a valódi értelmében óhajtott autonomia elérésére való törekvést; a fel nem találtuk, sőt úgy tűnt fel, mintha járszalagon kívánánk az összes kath. világiakat vezetni a kath. egyháziak, — mintha mi kiskoruk, gyámság-

vagy gondnokságuk alá lennének rendelve, s bármely értelemben tekintessék, mindig sértő s bizalmat előlő eljárás az ilyen... .

Tekintünk közlelebről ez ügyet. Magyarországon ha kath. autonomia-ról van szó, az az összes magyarországi katolikusok minden egyesét érdeklő ügy jelent. Midőn kath. emberről van szó, el nem ismerem soha azon, a túlszámításnak alapjául használt megkülönböztetést, hogy világi és egyházi, mert a minden katolikus egyenlően érdeklő ügy nem kath. világi, vagy kath. egyházi érdeklő; s csak a kath. katolikus lehet; s már ezen elnevezésben úgy egyik, mint másik bennfoglaltatik, annál inkább, mert ha e megkülönböztetésnek értelme lehetne az autonomia tekiütetésben kölcsönözni, az akkor az egyházi katolikusok rövidségével körvonaloztatnék, mert nem mi katolikusok vagyunk az egyháziakért, hanem fordítva ők vannak értünk; s nem a kath. egyháziak érdekében folyik a világi katolikusok érdeke, hanem az összes katolikusok érdekeinek, ha az egyháziakat nem mint katolikusokat, hanem hivatásukat tekintem, van alárendelve, van érdekük, mert ekkor azzal nem bírunk, hanem kötelességük, mert a hivatal nem érdek, csak kötelesség, s csakis így lehet értelme az ok és okozatnak... .

Bevallom bár még annyi költőiséggel oldaná is meg a jó Isten e kérdést, — soha és semmi körülmény között nem vagyok képes magamnak oly illúsiót teremteni, hogy akkor, midőn az ily értelemben vett autonomiaért küzdünk, elhibessem, hogy most e közlelem élre állani kívánó klerusnak az autonomia keresztülvitele iránti akarat, ezéjja őszinte egyenes, s az összes katolikusok érdekeivel egyöntetű legyen. S miután így gondolkoznak sokan, — innen a bizalmatlanság, midőn önérdeke feletti értekezletre, csak a választás körüli is, a világi katolikusoknak egyéni szabad választása biztosítva nincs, míg ellenkezőleg a kath. egyháziak az alkalmat is fenntartották maguknak, érdekük ellen irányuló törekvéseket megsemmisíteni.

Azonban hiába való e törekvés, mely pillanatnyi alyasáttal mint a tartó világok énye, a víz ellenében alkotott gátat, a feltöltülő vizár széttört, egyesek, milliói törekvés hátterébe soha, vagy csak kevés időre szoríthatják, s az autonomia életre fog kelni, mely nem odábborzható, mely már ma életkérdés, de nélkülözhetetlen is.

Ki is tagadhatná még, hogy ezen önkormányzat utján fog helyre állani az egyház szabadsága. Ki az, ki be nem látja, hogy csak ez uton lesznek a mi napjaink valóban a miénk, — s velünk egy érdekek. Az önkormányzat adja vissza a katolikusoknak papjait s csak ez uton lehet helyreállítani papjaink a kormány irányában függetlenségét, csak ez uton lehet szabad államban szabad egyház. S miután elvitázhatalan tény az, hogy a kath. érdeke a katolikusok egyetemének kezében vannak egyedül és biztosan megvédve, lehetetlen nem csodálni, miért nem intéztettek előzőleg már ugy minden lépések, hogy ezen eszűköz utján a valódi cél eléréssék, sőt biztosítsák is. Mert ha a klerus eljárása az autonomia kérdésében nem őszinte vagy önérdeklő, önfennállása alapját löki el lábai alól; s meg önmagát, illetőleg az egyházi uralmat törekszik megvédeni, fenntartani, magát az egyházat s vele önmagát semmisíti meg.

S épen ez okon nem kielégítő; sőt teljesen bizalmatlanság alapját terjesztő a választások körüli eljárásra vonatkozólag alkotott szabályok.

Tekintünk végig ezek sokkal erősebb igazolására a választási szabályokat.

Elovasás után lehet valaki az olvasók közül, ki egy tekintetre az okból, mert a világiak száma megketőztetett a papság felett, az autonomia iránti akaratot komoly akaratnak tekinthetné. Azonban csak hamar kénytelen belátni, hogy épen ezen megketőztetésből várható eredmény érvénytelenségét foglalják magok ban a választási szabályok. Nem is emlitem, hogy a főpapságon kívül, kiknek ott mc: jelenhetése választás alá sem esett, s mely tekintetben legkevésébb lehetne még a kifogás, az alsóbb papság részéről küldendő egynek megválasztásánál már ki van zárva a szabad választás, s mint egy ujjal van kimutatóa, hogy a megválasztandók csak azok lehetnek, kik eleve meg fogják rendeltetni, szóval a választás alá nem esett főpapak által kitzendők.

Hol van annak észszerti s logikai oka, hogy a kath. autonomia tárgyában tartandó értekezletre a kath. papok külön választásák a papokat s ebből kizárassanak a világiak, — míg ellenkezőleg a világiak megválasztásában résztvevőtől nincsenek kizárva a papok.

Ha igaz, mint az is, hogy az autonomia a katolikusok ügye, mi különbség van a pap s világi között; miért van több előnye egyik katolikusnak a másik felett? — bár elkülönítették a papok választása; sőt egy részben nem is választatnak, a választásból kizárja a világiakat, mégis a világi képviselők kijelölése és megválasztásában a papság csekélyv és tényleg részes. Sőt miután az egész meggyében egyszerre szavaz minden egyes vá-

lasztó a megválasztandó s talán körében lakón kívül nem is ismert képviselőre kétségtelen, hogy igen sok okból csakis a papság által ajánltakra ennek a szavazatok.

Nincs mit tagadni ott uraim! — Egyházi egyéntől tudom, hogy a választandók neve meg is van állapítva; sőt köztük még a megyén kívül lakó is jelölésben részesül, mert az illetők érdeke azt kívánja. Valóban az ily eljárás megnepszerűtlenti az egyes világit is, kit abba beválasztanak, s éppen ebben rejlik a ki nem számítható kár és veszteség az autonomiaira. Mert ez uton csak azok lehetnek megválasztandók, kik készek lesznek megfelelni az egyháziak minden akaratának, de azok ily modorban az összes katolikusok érdekeit képviselni sem nem akarják, s nem is fogják.

Az 1848. évi XX. t. cikk, mely az 1868. évi 53. t. által is megerősítettek, minden vallásfelekezetre tökéletes egyenlőséget állapított meg. S ezen törvényezők 8 §-ában rendelkeztek: „a görög nem egyesülteknek vallásbeli és iskolai ügyek iránti intézkedési joga is, az álladalm felügyelése mellett ezenen biztosítván, e célból a magyar felelős miniszterium a legközelebb tartandó országgyűlés előtt egybehivandja az összes felekezet által választandó egyházi gyűlékezetet, melynek tagjai addig is, míg ennek szerkezete törvény által rendeztetni fog, ezttal oly arányban választandók, hogy az egyházi osztályból 25, a világitól 75 követ küldessék;“ ha a görög nem egyesültekre vonatkozólag a törvény már így intézkedett az egyenlőség elvéből folyólag, de azért is, mert egy vallásfelekezethek sem nyújtható több kedvezmény, mint a másiknak, méltán kérhető, miért e retentő megkülönböztetés a katolikusokra.

Tudja mindenki, mi uton történt a választás a g. n. egyesülteknel, mindenki tudja, legközelebb mi uton történt ez az izraelitáknál.

Vagy talán értelmesebbek ezek, mint a katolikusok, több előnyben részesítendőek ezek, mint a katolikusok, hogy ezek választását-1 eltérőleg annyira megszorítatik a kath. szabad választása?

Oh nem! ennek oka az az, hogy a görög nem egyesült papok s izraelita rabbiok nem mondhattak azt el, mit fenebb felhívtam, „sokan vagyunk mi, nagy a mi erőnk, — hogy az igazságot megillető souverénitással uralkodott az egyház e honban, hogy a tevékeny működés terén lassan lassan visszazserezzük a döntő befolyás elvesztett terét“ szóval azon vallásfelekezethek papjai nem oly hatalmasak, mint a katolikusoknál.

Szomorú képe ez annak, hogy a katolikus papnak más érdeke lehet, mint a katolikusoknak, holott maguk is azok.

Szomorú képe a kilátásnak, melyet így a megkisérlhet törekvés előállíthat; s szerintem addig míg a megkülönböztetés oly modorban mint a választási szabályok megállapítják a világiak, s egyháziak között fenntartatik; sőt az utóbbiaknak döntő befolyás engedtetik, teljesen elensúlyozni a világiak törekvést, addig míg a kath. egyháziak s világiakra egyenlően, sőt a papok befolyásának kizárásával, s ő nekik is, mint katolikusoknak az egyenkénti szavazás biztosításával a teljes s tölök független szabad választás meg nem állapítatik s az ugy nem rendeltetik el, hogy az kerületenként történjék, addig én az autonomia iránti érdekeltséget külszinnek, annak életre hozatala iránt mutakozó akaratot físzinnek tekintem, — s csak akkor, ha ez uton vagy ezt megközelítő a szabad választás utján létrejött értekezlet s gyűlékezet állíthatik elő, hiszem én egyedül az autonomia kérdését megoldani, megoldhatónak, de addig soha.“

Gyalóky Antal.

Az országházról.

A képviselőház ülése május 21-én.

Elnök Somssich Pál; jegyzők: Mihályi Péter és Széll Kálmán.

A kormány részéről jelen voltak: Andrássy Gyula gr., miniszterelnök, Esterházy J. báró, Gorove I. Bedekovics K., Mikó Iure gr., Wenckheim B. b. miniszterek.

Ülés kezdete d. e. 10 órakor.

Mihályi Péter olvassa a múlt héli jegyzőkönyvét, mely Madarász József egy észrevétele után hitelesítettvén,

Elnök bemutatja az időközben beérkezett kérvényeket, — és ezek között Tisza László képviselőnek folyamodványát hat heti szabadságidő iránt. — Megadatik.

Mihályi Péter jegyző olvassa a VI. bíráló bizottságnak indokolt jelentését, — mely Kolár Antal esztergami képviselőt igazoltak jelent ki.

Ezután felolvastott a 3. bíráló bizottság jelentése a Ráday László gróf ellen beadott kérvény tárgya

VARGA LAJOS,
 J. m. k. gazdasági ügyészség főügyésze

és czi-
 tranzok
 boriu-
 tyatar-
 , paci-
 tőlők
 EK

ban. A bizottság Rád a y László gr. választását meg-
semmisítette, indokul hozván fel, hogy Pestmegye kp.
bizottmánya törvénybe ütköző visszaéléseket követett el
az összejáratásnál.

N y á r y P á l: Nem tartozik azok közé, kik azt
hiszik, hogy a ház felülvizsgáló bír. De ha a ház nem
gyakorolhatja is e jogot, azért mégis van bír., mely sok-
kal hatalmasabb: a közvélemény. Szólv ezután megta-
madja a bizottság eljárását, az illeték sséget is megta-
gadván tőle, mivel D a p s y Vilmos, a bizottság elnöke,
időközben kormányhivatalba neveztetvén ki, a ház ha-
tározata értelmében képviselő jogait többé sem a ház-
ban, sem a bizottságban nem gyakorolhatta.

D a p s y Vilmos nem kíván a dolog érdemében
szólni, csak a személyét illető megjegyzésre válaszol-
tán és lelkiismerete megnyugtatta, hogy a mit itélt,
azt meggyőződése szerint itélte. Láta ugyan, hogy a
hivatalos lapban az ő neve is megjelent a kinevezettek
közé, de oklevélét nem kapta meg, s még nem is nyil-
latkozott, hogy elfogadja-e a kinevezést, vagy nem. Ha
egyszer elfogadta, kötelességének fogja ismerni, képvi-
selői állásáról lemondani.

T i s z a Kálmán: Az igazságügyminiszter sok-
kal ovatosabb ember, hogy sem compromittáltatni en-
gedné ő Felséget és magát az által, hogy valakinek
kinevezését a hivatalos lapban közzététetné, mielőtt
tudná: elfogadja-e azt, vagy sem. Indítványt nyújt be:
határozza el a ház, hogy a kormányhivatalba kineve-
zett képviselők, képviselői állásukról lemondani köte-
lességüknek ismerjék.

Az indítvány kinyomatni és napirendre tétetni ha-
tározatván, elnök jelenti, hogy a bíróság ítélete folytan
a szent-endei kerületben egy új választást fog elren-
delni.

A ndr á s s y Gyula gróf, honvédelmi
miniszter, válaszol az Irányi Dániel által a
magyar királyi testőrségnek tárgyában tett interpel-
lációra.

Tévesnek mondja Irányi azon feltevését, mintha a
testőrségnek korábbi szabályzata mindenben változatlan
maradt volna.

A Mária Terézia királyné meghatározta szabály-
zat különösen két pontban nyert némi módosítást, ő
Felségének már 1868. november havában kiadott ren-
delete folytán. Az egyik az, hogy már most nem áll fön
azon feltétel, hogy csak nemesek vétethetnek be, és
azért nem is „magyar nemesi gárda,“ hanem „magyar
kir. testőrség“ a neve. A másik módosítás abban áll,
hogy nem fiatal emberek vétethetnek föl a testőrségbe, mert
összegegyezhetlenek mutatkozott az, hogy fiatal emberek
egy időben udvari szolgálatokat tegerenek és a magasabb
katonai tudományokat tanulják. Főlvetetnek olyanok,
kik békeben vagy háborúban érdemet szereztek a kato-
naiszolgálatban; és ezek is két kategóriába soroztat-
nak: olyanok, kik a testőrségbe befogadandók állást
elfoglalni, s olyanok, kik rövidebb időre belépni kíván-
nak, felsőbb katonai tanulmányok végett; a miről gon-
doskodva is van. Az ajánlás már most nem a megyéket
illeti többé.

Előadja továbbá, hogy azon alap, melyből a tes-
őrség fön tartatott, már rég nem volt elégséges, úgy, hogy
Erdély 10,000, Magyarország 100,000, Horvátország pe-
dig 5000 frrtal járult annak pótlásához; a mely össze-
gek azonban most nem a budgetben foglaltatnak, hanem
ő Felsége saját udvartartási költségeiből fedeztetnek.
(Eljenzés)

I r á n y i Dániel örömmel fogadja a fölvilágosi-
tást; arra nézve pedig, hogy megvan-e a testőrségi alap,
majd a budget alkalmával fog nyilatkozni.

A ndr á s s y Gyula gr., miniszterelnök, meg-
jegyzí, hogy előtte szóló nem volt itt, midőn egy korábbi
interpellációra azon fölvilágosítást adta, hogy az eredeti
alap nemesek hogy megvan, hanem megbővítettett is, de
mindamellett nem elégséges a kívánt szükségletre.

K i s s János interpellált intéz a közlekedési- és
pénzügyminiszterhez a debreczeni-szathmárszigeti vas-
utat illetőleg: Szándékozik-e a miniszterium a vállalko-
zókat a törvény által kikötött feltételek megtartására
szorítani?

K i f o g a d a t n i a közlekedési miniszternek.

H e n s z l m a n n Imre az igazságügyminiszter-
hez intéz interpellációt. Mikor Schwarz Gyula a botbün-
tetés tárgyában interpellált, nem hozott fel speciális ese-
teket, szólv tehát most ilyeneket sorol elő. Kéri az igaz-
ságügyminisztert, intézkedjék tehát, mert ime, vannak
esetek. Közöltetni fog az igazságügyminiszterrel.

A n t a l f f y Károly előadó, olvassa az állandó
igazoló bizottság jelentését, melynek értelmében Melas
Vilmos és Buttyán László képviselők igazoltatnak.

Miután még Aczél Péter a gazdasági bizottság egy
jelentését felolvasta volna, áttért a ház a választási
vita folytatására. Első szónok

S i m ó n y i Ernő: Természetesnek találja, hogy
Tisza Kálmán rosznak tartja mind az országgyűlési bi-
zottság feliratát, mind a 43 as pártét, mind a Mileticsét
és jónak csak a magáét. E megjegyzés után hosszú be-
szédben szól a felirati javaslatokról, a csebekről, a cis-
lajtháns alkalmánosságról, a delegációkról, közös-
ügyekről sat.

A közösügyeket részletesen említi, s kívánja, hogy
Lajtán innen, Lajtán tul külön külügyér legyen. Angliá-
ban is két miniszter van a tengerészetnek és kereske-
delemnek.

Sok kitéréssel és nagy részletességgel szól tovább
Simonyi a trónbeszéd egyes tételei fölül.

Végül elfogadásra ajánl a javaslatát.
Csaknem 2 óráig tartó hosszú beszédét, egyes el-
lenmondásokat leszámítva, a ház türelemmel hallgatta
végig.

Ezután Miletics ajánlotta röviden a maga
javaslatát jó ismert és soha elnem fogadott okokkal tá-
mogatva. Végül pedig ifj. gróf S z i r m a y Ferencz

rad valami jó s ez elég! Homer is szunnyadozik néha
— nem árt fölírni öt mámorból.

Mi békéttörök leszünk, mert tudjuk, hogy „az
gazságszolgáltatás béna, s mint ilyen lassu léptekkel
balad.“ (Horász.) „Meglehet, de csalhatatlan megérkezik
oda, hová kell,“ ezek Dumas szavai. Igen, az igazság
végre is győzni fog épen úgy, mint győz a nap, mely
egy ideig küzd a h-mályal, de csak azért, hogy annál
pompásabban ragyoghasson.

Ügyünk, melyért az „Autonomia“ zászlója alatt
küzdünk, szent, azért győzni fog, győznie kell, dacára
minden fondorkodásnak. Előbb-utóbb észreveszi magát
az alapság, s akkor örökre elbucszik a „M. Á.“-tól.
Vajha minél előbb! Faxit Deus! Ennyit kívántunk áta-
lanságban följegyezni és elmondani.

A második cikkre röviden azt feleljük, hogy mi
meg azon csodálkozunk, hogy még mindig találkoznak
olyanok, és pedig a magyar kath. clerus között, kik a
„M.A.“-t pártolják, s elveit vallani nem röstellik. Sapieni
pauca...

A mi pedig a harmadik cikket illeti, arra bátran
kimondjuk, hogy minden kritikán alól áll, s hogy „Ti-
hanyi“ uramnak előbb meg kellene mosakodnia s becsé-
letet tanulnia, akkor talán lehetne ve'e szót váltani, de
most — becstelen ember nem teheti. Apaga!...

△△△

Mosony megye, máj. 19.

Főt. szerkesztő ur! F. hó 10-én tartott M. Óvárot
megyénk tavaszi közgyűlése, melynek legnevezeteseb
tárgyát a m. kir. közoktatásiügyi miniszter urnak a me-
gyékhez intézett körrendeletet folytán a megyei iskola-
tanács megalakítása képezte.

Ügyhiszem, nem lesz érdektelen, ha erről becses
lapja olvasóit értesíteni el nem mulasztom. Megválaszta-
tott a megyei iskolatanácsba közmegállapodás útján 23
tag és pedig közöttök 7 egyházi és 16 világi; nevek a
következők: A i s l e i t n e r János mosonyi m. városi
jegyző, B a r i l i t s Lukács gáti kath. lelkész, B i
s c h o f f Károly kereskedő, B ó k a y Lajos mérnök,
C s é m y Péter sz. jánosi kath. alesperes és plebános,
C s e l l e r János ügyvéd, E b n e r Károly evang. ta-
nitó, F a r k a s Imre sz. miklósi kath. lelkész és tiszt.
kanonok, H e g e d ú s János ügyvéd, I m r é d y Lipót
ügyvéd, M a j o r Pál kir. tanácsos és 1-ső alispán,
M i l l e r János vendéyi jegyző, N e d e c z k i János
ügyvéd, N o s z d r o v i c z k y Ferencz törvényszéki
ülnök, P i n t é r Miklós 2-od alispán, P r é d l István
orszári kath. lelkész, S a b a t k a Mihály megyei
főorvos, S i m o n Gyula főjegyző, S ö t é r Agoston
ügyvéd, S t e i n e r Márton apát s m. óvári lelkész,
S c h u h Agoston gáti evang. lelkész, T e s c h e n-
b e r g Miksa rajkai közbirtokos és V a s h e g y i
Alajos a m. óvári kegyesrendi kis gymnasium érdeműs
igazgatója.

A mi a plebániái kath. iskolai széknek a egyháza-
nácsokat illeti, azok is megyénkben, néhány plebánia
kivételével, már nagyobb részt szerencsésen megalakul-
tak, és most a legnagyobb örömmel és legszebb remé-
nyekkel nézünk a jövendő üdvös eredményeknek előbe,
melyek a nevezett kath. iskolai széknek a egyháztanácsok
tagjainak buzgó közreműködéséből mind a kath. népis-
kolákra, mind pedig az egyházakra nézve okvetlenül
bekövetkeznek.

Jelenleg az előkészítő és szervező pesti kath. con-
gressusra küldendő egyházi és világi képviselők megvá-
lasztása foglalkodtat bennünket, mely már a legköze-
lebbi napokban fog foganatba vétetni. A megyénkben
átalánoson emlegetett leendő képviselők nevei, egyházi
részről: ft. F á b i á n István győri székesegyházi ka-
nonok és m. akad. levelező tag, ki szilárd és feddhetlen
egyházas jelleme, sokoldalú képzettsége és nagytudo-
mánya, s a lelk. pástorkodás terén hosszú időn át szer-
zett bő tapasztalása folytán különösen figyelemre méltó
s mindenkinek ajánlható, azután nt. T o l n a i Antal
nagy-csenki és T a k á c s Ignác nihályi lelkész urak
hasonlóképp érdeműs és minden tekintetben kitűnő fér-
fiak. Világi részről: gr. Z i c h y Henrik, gr. N i c z-
k y Kálmán, gr. C z i r á k y János, H u s z á r Fe-
rencz alországbíró, G h i e z y Kálmán és K a u t z
Gyula képviselők, mind megannyi hazafiai érdemekkel
fénylő férfiak és jó katolikusok

A rozsnói meg. és püspök Kollaresik István
ő Nagyméltósága által az 1868-iki közoktatási törvény-
nek a rozsnói egyházmegye népiszkoláiban való életbe-
léptetése s a plebániáinkit felállítandó kath. egyházköz-
ségi iskolai tanácsok tárgyában összehívott és folyó
1869-dik évi ápril hó 28-án R o z s n ó n, a me-
gyés püspök ur enlékete alatt meg artott esperesi érte-
kezlet

Jegyzőkönyve.
(Vége)

VII. E pont alatt, a törvény 44 dik §-nak, a köz-
ségi iskolák felállítására vonatkozó rendelete, s ezzel
szemben a katolikus gyermekek és szülők vallásos ér-
zületének, és a felekezeti iskolák melletti buzgalmanak
fölbrevetése kerülten tárgyalás alá;

Határozatott: hogy az illető lelképás-török, az
oly községekben lakó kath. szülők, hol a kormány ré-
széről a községi iskola felállítására kiállítás van, először
is az ily iskolák a hitvallásra való vesélyes befolyására
s azon nagy felelősség terhére figyelmeztessék, melynek
magokat az által kiteszik, hogy gyermekeiket, melyek-
ről milaha szigorú számot fognak Istennek adni, oly
iskolába küldik, a hol ezeknek vallásossága, s így örök
üdvé, a legnagyobb vesélynek tétetik ki. Ha ilyetén
figyelmeztetés nem vezetne célhoz, akkor elikbe táran-
dók lesznek azon tetemes anyagi terhek, melyek a közös
iskolából reájok hármanli fognak, melynek a közös
épplet költséges felállítás s fentartása, ennek nem ke-

rad valami jó s ez elég! Homer is szunnyadozik néha
— nem árt fölírni öt mámorból.

Mi békéttörök leszünk, mert tudjuk, hogy „az
gazságszolgáltatás béna, s mint ilyen lassu léptekkel
balad.“ (Horász.) „Meglehet, de csalhatatlan megérkezik
oda, hová kell,“ ezek Dumas szavai. Igen, az igazság
végre is győzni fog épen úgy, mint győz a nap, mely
egy ideig küzd a h-mályal, de csak azért, hogy annál
pompásabban ragyoghasson.

Ügyünk, melyért az „Autonomia“ zászlója alatt
küzdünk, szent, azért győzni fog, győznie kell, dacára
minden fondorkodásnak. Előbb-utóbb észreveszi magát
az alapság, s akkor örökre elbucszik a „M. Á.“-tól.
Vajha minél előbb! Faxit Deus! Ennyit kívántunk áta-
lanságban följegyezni és elmondani.

A második cikkre röviden azt feleljük, hogy mi
meg azon csodálkozunk, hogy még mindig találkoznak
olyanok, és pedig a magyar kath. clerus között, kik a
„M.A.“-t pártolják, s elveit vallani nem röstellik. Sapieni
pauca...

A mi pedig a harmadik cikket illeti, arra bátran
kimondjuk, hogy minden kritikán alól áll, s hogy „Ti-
hanyi“ uramnak előbb meg kellene mosakodnia s becsé-
letet tanulnia, akkor talán lehetne ve'e szót váltani, de
most — becstelen ember nem teheti. Apaga!...

△△△

Mosony megye, máj. 19.

Főt. szerkesztő ur! F. hó 10-én tartott M. Óvárot
megyénk tavaszi közgyűlése, melynek legnevezeteseb
tárgyát a m. kir. közoktatásiügyi miniszter urnak a me-
gyékhez intézett körrendeletet folytán a megyei iskola-
tanács megalakítása képezte.

Ügyhiszem, nem lesz érdektelen, ha erről becses
lapja olvasóit értesíteni el nem mulasztom. Megválaszta-
tott a megyei iskolatanácsba közmegállapodás útján 23
tag és pedig közöttök 7 egyházi és 16 világi; nevek a
következők: A i s l e i t n e r János mosonyi m. városi
jegyző, B a r i l i t s Lukács gáti kath. lelkész, B i
s c h o f f Károly kereskedő, B ó k a y Lajos mérnök,
C s é m y Péter sz. jánosi kath. alesperes és plebános,
C s e l l e r János ügyvéd, E b n e r Károly evang. ta-
nitó, F a r k a s Imre sz. miklósi kath. lelkész és tiszt.
kanonok, H e g e d ú s János ügyvéd, I m r é d y Lipót
ügyvéd, M a j o r Pál kir. tanácsos és 1-ső alispán,
M i l l e r János vendéyi jegyző, N e d e c z k i János
ügyvéd, N o s z d r o v i c z k y Ferencz törvényszéki
ülnök, P i n t é r Miklós 2-od alispán, P r é d l István
orszári kath. lelkész, S a b a t k a Mihály megyei
főorvos, S i m o n Gyula főjegyző, S ö t é r Agoston
ügyvéd, S t e i n e r Márton apát s m. óvári lelkész,
S c h u h Agoston gáti evang. lelkész, T e s c h e n-
b e r g Miksa rajkai közbirtokos és V a s h e g y i
Alajos a m. óvári kegyesrendi kis gymnasium érdeműs
igazgatója.

A mi a plebániái kath. iskolai széknek a egyháza-
nácsokat illeti, azok is megyénkben, néhány plebánia
kivételével, már nagyobb részt szerencsésen megalakul-
tak, és most a legnagyobb örömmel és legszebb remé-
nyekkel nézünk a jövendő üdvös eredményeknek előbe,
melyek a nevezett kath. iskolai széknek a egyháztanácsok
tagjainak buzgó közreműködéséből mind a kath. népis-
kolákra, mind pedig az egyházakra nézve okvetlenül
bekövetkeznek.

Jelenleg az előkészítő és szervező pesti kath. con-
gressusra küldendő egyházi és világi képviselők megvá-
lasztása foglalkodtat bennünket, mely már a legköze-
lebbi napokban fog foganatba vétetni. A megyénkben
átalánoson emlegetett leendő képviselők nevei, egyházi
részről: ft. F á b i á n István győri székesegyházi ka-
nonok és m. akad. levelező tag, ki szilárd és feddhetlen
egyházas jelleme, sokoldalú képzettsége és nagytudo-
mánya, s a lelk. pástorkodás terén hosszú időn át szer-
zett bő tapasztalása folytán különösen figyelemre méltó
s mindenkinek ajánlható, azután nt. T o l n a i Antal
nagy-csenki és T a k á c s Ignác nihályi lelkész urak
hasonlóképp érdeműs és minden tekintetben kitűnő fér-
fiak. Világi részről: gr. Z i c h y Henrik, gr. N i c z-
k y Kálmán, gr. C z i r á k y János, H u s z á r Fe-
rencz alországbíró, G h i e z y Kálmán és K a u t z
Gyula képviselők, mind megannyi hazafiai érdemekkel
fénylő férfiak és jó katolikusok

A rozsnói meg. és püspök Kollaresik István
ő Nagyméltósága által az 1868-iki közoktatási törvény-
nek a rozsnói egyházmegye népiszkoláiban való életbe-
léptetése s a plebániáinkit felállítandó kath. egyházköz-
ségi iskolai tanácsok tárgyában összehívott és folyó
1869-dik évi ápril hó 28-án R o z s n ó n, a me-
gyés püspök ur enlékete alatt meg artott esperesi érte-
kezlet

Jegyzőkönyve.
(Vége)

rad valami jó s ez elég! Homer is szunnyadozik néha
— nem árt fölírni öt mámorból.

Mi békéttörök leszünk, mert tudjuk, hogy „az
gazságszolgáltatás béna, s mint ilyen lassu léptekkel
balad.“ (Horász.) „Meglehet, de csalhatatlan megérkezik
oda, hová kell,“ ezek Dumas szavai. Igen, az igazság
végre is győzni fog épen úgy, mint győz a nap, mely
egy ideig küzd a h-mályal, de csak azért, hogy annál
pompásabban ragyoghasson.

Ügyünk, melyért az „Autonomia“ zászlója alatt
küzdünk, szent, azért győzni fog, győznie kell, dacára
minden fondorkodásnak. Előbb-utóbb észreveszi magát
az alapság, s akkor örökre elbucszik a „M. Á.“-tól.
Vajha minél előbb! Faxit Deus! Ennyit kívántunk áta-
lanságban följegyezni és elmondani.

A második cikkre röviden azt feleljük, hogy mi
meg azon csodálkozunk, hogy még mindig találkoznak
olyanok, és pedig a magyar kath. clerus között, kik a
„M.A.“-t pártolják, s elveit vallani nem röstellik. Sapieni
pauca...

A mi pedig a harmadik cikket illeti, arra bátran
kimondjuk, hogy minden kritikán alól áll, s hogy „Ti-
hanyi“ uramnak előbb meg kellene mosakodnia s becsé-
letet tanulnia, akkor talán lehetne ve'e szót váltani, de
most — becstelen ember nem teheti. Apaga!...

△△△

Mosony megye, máj. 19.

Főt. szerkesztő ur! F. hó 10-én tartott M. Óvárot
megyénk tavaszi közgyűlése, melynek legnevezeteseb
tárgyát a m. kir. közoktatásiügyi miniszter urnak a me-
gyékhez intézett körrendeletet folytán a megyei iskola-
tanács megalakítása képezte.

Ügyhiszem, nem lesz érdektelen, ha erről becses
lapja olvasóit értesíteni el nem mulasztom. Megválaszta-
tott a megyei iskolatanácsba közmegállapodás útján 23
tag és pedig közöttök 7 egyházi és 16 világi; nevek a
következők: A i s l e i t n e r János mosonyi m. városi
jegyző, B a r i l i t s Lukács gáti kath. lelkész, B i
s c h o f f Károly kereskedő, B ó k a y Lajos mérnök,
C s é m y Péter sz. jánosi kath. alesperes és plebános,
C s e l l e r János ügyvéd, E b n e r Károly evang. ta-
nitó, F a r k a s Imre sz. miklósi kath. lelkész és tiszt.
kanonok, H e g e d ú s János ügyvéd, I m r é d y Lipót
ügyvéd, M a j o r Pál kir. tanácsos és 1-ső alispán,
M i l l e r János vendéyi jegyző, N e d e c z k i János
ügyvéd, N o s z d r o v i c z k y Ferencz törvényszéki
ülnök, P i n t é r Miklós 2-od alispán, P r é d l István
orszári kath. lelkész, S a b a t k a Mihály megyei
főorvos, S i m o n Gyula főjegyző, S ö t é r Agoston
ügyvéd, S t e i n e r Márton apát s m. óvári lelkész,
S c h u h Agoston gáti evang. lelkész, T e s c h e n-
b e r g Miksa rajkai közbirtokos és V a s h e g y i
Alajos a m. óvári kegyesrendi kis gymnasium érdeműs
igazgatója.

A mi a plebániái kath. iskolai széknek a egyháza-
nácsokat illeti, azok is megyénkben, néhány plebánia
kivételével, már nagyobb részt szerencsésen megalakul-
tak, és most a legnagyobb örömmel és legszebb remé-
nyekkel nézünk a jövendő üdvös eredményeknek előbe,
melyek a nevezett kath. iskolai széknek a egyháztanácsok
tagjainak buzgó közreműködéséből mind a kath. népis-
kolákra, mind pedig az egyházakra nézve okvetlenül
bekövetkeznek.

Jelenleg az előkészítő és szervező pesti kath. con-
gressusra küldendő egyházi és világi képviselők megvá-
lasztása foglalkodtat bennünket, mely már a legköze-
lebbi napokban fog foganatba vétetni. A megyénkben
átalánoson emlegetett leendő képviselők nevei, egyházi
részről: ft. F á b i á n István győri székesegyházi ka-
nonok és m. akad. levelező tag, ki szilárd és feddhetlen
egyházas jelleme, sokoldalú képzettsége és nagytudo-
mánya, s a lelk. pástorkodás terén hosszú időn át szer-
zett bő tapasztalása folytán különösen figyelemre méltó
s mindenkinek ajánlható, azután nt. T o l n a i Antal
nagy-csenki és T a k á c s Ignác nihályi lelkész urak
hasonlóképp érdeműs és minden tekintetben kitűnő fér-
fiak. Világi részről: gr. Z i c h y Henrik, gr. N i c z-
k y Kálmán, gr. C z i r á k y János, H u s z á r Fe-
rencz alországbíró, G h i e z y Kálmán és K a u t z
Gyula képviselők, mind megannyi hazafiai érdemekkel
fénylő férfiak és jó katolikusok

A rozsnói meg. és püspök Kollaresik István
ő Nagyméltósága által az 1868-iki közoktatási törvény-
nek a rozsnói egyházmegye népiszkoláiban való életbe-
léptetése s a plebániáinkit felállítandó kath. egyházköz-
ségi iskolai tanácsok tárgyában összehívott és folyó
1869-dik évi ápril hó 28-án R o z s n ó n, a me-
gyés püspök ur enlékete alatt meg artott esperesi érte-
kezlet

Jegyzőkönyve.
(Vége)

VII. E pont alatt, a törvény 44 dik §-nak, a köz-
ségi iskolák felállítására vonatkozó rendelete, s ezzel
szemben a katolikus gyermekek és szülők vallásos ér-
zületének, és a felekezeti iskolák melletti buzgalmanak
fölbrevetése kerülten tárgyalás alá;

Határozatott: hogy az illető lelképás-török, az
oly községekben lakó kath. szülők, hol a kormány ré-
széről a községi iskola felállítására kiállítás van, először
is az ily iskolák a hitvallásra való vesélyes befolyására
s azon nagy felelősség terhére figyelmeztessék, melynek
magokat az által kiteszik, hogy gyermekeiket, melyek-
ről milaha szigorú számot fognak Istennek adni, oly
iskolába küldik, a hol ezeknek vallásossága, s így örök
üdvé, a legnagyobb vesélynek tétetik ki. Ha ilyetén
figyelmeztetés nem vezetne célhoz, akkor elikbe táran-
dók lesznek azon tetemes anyagi terhek, melyek a közös
iskolából reájok hármanli fognak, melynek a közös
épplet költséges felállítás s fentartása, ennek nem ke-

rad valami jó s ez elég! Homer is szunnyadozik néha
— nem árt fölírni öt mámorból.

Mi békéttörök leszünk, mert tudjuk, hogy „az
gazságszolgáltatás béna, s mint ilyen lassu léptekkel
balad.“ (Horász.) „Meglehet, de csalhatatlan megérkezik
oda, hová kell,“ ezek Dumas szavai. Igen, az igazság
végre is győzni fog épen úgy, mint győz a nap, mely
egy ideig küzd a h-mályal, de csak azért, hogy annál
pompásabban ragyoghasson.

Ügyünk, melyért az „Autonomia“ zászlója alatt
küzdünk, szent, azért győzni fog, győznie kell, dacára
minden fondorkodásnak. Előbb-utóbb észreveszi magát
az alapság, s akkor örökre elbucszik a „M. Á.“-tól.
Vajha minél előbb! Faxit Deus! Ennyit kívántunk áta-
lanságban följegyezni és elmondani.

A második cikkre röviden azt feleljük, hogy mi
meg azon csodálkozunk, hogy még mindig találkoznak
olyanok, és pedig a magyar kath. clerus között, kik a
„M.A.“-t pártolják, s elveit vallani nem röstellik. Sapieni
pauca...

A mi pedig a harmadik cikket illeti, arra bátran
kimondjuk, hogy minden kritikán alól áll, s hogy „Ti-
hanyi“ uramnak előbb meg kellene mosakodnia s becsé-
letet tanulnia, akkor talán lehetne ve'e szót váltani, de
most — becstelen ember nem teheti. Apaga!...

△△△

Mosony megye, máj. 19.

Főt. szerkesztő ur! F. hó 10-én tartott M. Óvárot
megyénk tavaszi közgyűlése, melynek legnevezeteseb
tárgyát a m. kir. közoktatásiügyi miniszter urnak a me-
gyékhez intézett körrendeletet folytán a megyei iskola-
tanács megalakítása képezte.

Ügyhiszem, nem lesz érdektelen, ha erről becses
lapja olvasóit értesíteni el nem mulasztom. Megválaszta-
tott a megyei iskolatanácsba közmegállapodás útján 23
tag és pedig közöttök 7 egyházi és 16 világi; nevek a
következők: A i s l e i t n e r János mosonyi m. városi
jegyző, B a r i l i t s Lukács gáti kath. lelkész, B i
s c h o f f Károly kereskedő, B ó k a y Lajos mérnök,
C s é m y Péter sz. jánosi kath. alesperes és plebános,
C s e l l e r János ügyvéd, E b n e r Károly evang. ta-
nitó, F a r k a s Imre sz. miklósi kath. lelkész és tiszt.
kanonok, H e g e d ú s János ügyvéd, I m r é d y Lipót
ügyvéd, M a j o r Pál kir. tanácsos és 1-ső alispán,
M i l l e r János vendéyi jegyző, N e d e c z k i János
ügyvéd, N o s z d r o v i c z k y Ferencz törvényszéki
ülnök, P i n t é r Miklós 2-od alispán, P r é d l István
orszári kath. lelkész, S a b a t k a Mihály megyei
főorvos, S i m o n Gyula főjegyző, S ö t é r Agoston
ügyvéd, S t e i n e r Márton apát s m. óvári lelkész,
S c h u h Agoston gáti evang. lelkész, T e s c h e n-
b e r g Miksa rajkai közbirtokos és V a s h e g y i
Alajos a m. óvári kegyesrendi kis gymnasium érdeműs
igazgatója.

A mi a plebániái kath. iskolai széknek a egyháza-
nácsokat illeti, azok is megyénkben, néhány plebánia
kivételével, már nagyobb részt szerencsésen megalakul-
tak, és most a legnagyobb örömmel és legszebb remé-
nyekkel nézünk a jövendő üdvös eredményeknek előbe,
melyek a nevezett kath. iskolai széknek a egyháztanácsok
tagjainak buzgó közreműködéséből mind a kath. népis-
kolákra, mind pedig az egyházakra nézve okvetlenül
bekövetkeznek.

Jelenleg az előkészítő és szervező pesti kath. con-
gressusra küldendő egyházi és világi képviselők megvá-
lasztása foglalkodtat bennünket, mely már a legköze-
lebbi napokban fog foganatba vétetni. A megyénkben
átalánoson emlegetett leendő képviselők nevei, egyházi
részről: ft. F á b i á n István győri székesegyházi ka-
nonok és m. akad. levelező tag, ki szilárd és feddhetlen
egyházas jelleme, sokoldalú képzettsége és nagytudo-
mánya, s a lelk. pástorkodás terén hosszú időn át szer-
zett bő tapasztalása folytán különösen figyelemre méltó
s mindenkinek ajánlható, azután nt. T o l n a i Antal
nagy-csenki és T a k á c s Ignác nihályi lelkész urak
hasonlóképp érdeműs és minden tekintetben kitűnő fér-
fiak. Világi részről: gr. Z i c h y Henrik, gr. N i c z-
k y Kálmán, gr. C z i r á k y János, H u s z á r Fe-
rencz alországbíró, G h i e z y Kálmán és K a u t z
Gy

Table with multiple columns: Pesti áru- és értéktársaság május 21-én, Gabna-árak, Hivatalos jegyzékek, and various market prices for goods and securities.

H I R D E T É S E K.

A fogak tisztasága és épentartása végett Orvosi figyelmeztetés! Alólírottak több év óta volt alkalmam Dr. POPP AN ATHERIN-SZÁJVIZÉROL, ugy saját használat, mint betegneimél megrendelés által azon meggyőződést szerezni, hogy ezen szer vitathatlann minden más tétérő felül-mul, mert nem csak hogy a szájból a rossz szagot eltávolítja, hanem annak tisztaságát fenn tartja és a fogakak-épen tartja.

Hirdetmény. A Deák Ferencz-utczában (azelőtt nagy hid-utca), az „Angol királynőhöz” címzett szálloda mellett Pesten. felényivel a becsáron alól kézpénzfizetés mellett eladatik. Árjegyzék. Meglepoően szép és nagy választéku férfi és női fehérruhák.

Valódi PAGLIANO SZÖRP. Kapható egyedül Giergl Istvánnál, Deákutca 6. sz. Eddigélé utólérhetlen, hasonlíthatlan hatása van az emésztésre, gyökeres vértisztításra és az egész táplálásának előmozdítására; továbbá meglepő hatású és szörp a leg több más betegségekben, midőn az alkalmazásba veti gyógyszerük sem gyógyulást. sőt még csak javulást sem eredményeztek, — minthogy ez a vért tisztítja, javítja és felléti; — in-nen van, hogy jótékony hatása mindenre oly kellemesen hat, hogy e szörpöt, mint hasznos háziszert nemcsak önmaga tartja becsben, hanem másokat is bizdít annak beszerzésére.

POPP J. G. gyakorló fogorvos urnak, Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2. Utóbbi iratom függék-ül, egy gyengeségről kell magamat töredelmesen valódom. A kináló utánzóttak olesőága s némely gyógyszerész azon állítása által, miszerint az Anatherin szárviz tökéletesen valódi minőség-ben készíthető — fél-czettévé, — mivel on Anath-rin szárviz elfogott, ismétlve és bitatám magamat ezen készítmények használatára, s ezek nemcsak hogy gyógyhatást nem gyakoroltak, hanem a beteges állapotot még fokozták s ismét csak on felülmúlhatlan Anatherin szárvizének kapható használatára által nyernem teljes se-gélyt. Hasonlólag on Anatherin fogpáztája hatását is igazoltam találtam.